

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2679/2018
16.05.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Бранислава Босилковића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Коста Јолић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради објављивања одговора на информацију, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 313/17 од 14.12.2017. године, у седници већа одржаној 16.05.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 313/17 од 14.12.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 488/16 од 17.07.2017. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе из поднеска тужиоца од 05.04.2017. године. Ставом другим изреке је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је наложено туженом главном и одговорном уреднику медија ВВ, чије је електронско издање на веб адреси www.com, да у истом делу штампаног медија ББ у рубрици ... у којој је дана ...2016. године објављен текст „...“, без одлагања, а најкасније у другом наредном броју овог штампаног медија од дана правноснажности пресуде, објави одговор тужиоца на наведени текст са знаком „Одговор“ и то следеће садржине: „Неистинити су наводи објављени у тексту“ „...“ медија ВВ од стране одговорног уредника ББ, у броју ... од ...2016. године, на страни ... и ... у којем сам лажно представљен као криминалац, мафијаш, шверцер, манипулатор, преварант и уцењивач, Истина је да главни и одговорни уредник ББ није проверио порекло, истинитост и потпуност информације коју је објавио у медију. Истина је да су у цитираном тексту изнете тврдње без иједног аргумента, доказа којим би главни и одговорни уредник ББ потврдио изнете оптужбе, све наведено представља лажне оптужбе, а чињеница је да се нико у медију не сме означити учиниоцем кажњивог дела пре правноснажности одлуке суда. Истина је да не постоји правноснажна одлука суда на основу које бих могао да будем представљен као учинилац најтежих криминалних дела, као што против мене није подигнута оптужница. Истина је да сам ..., редован професор на ... факултету у ...

да сам био директор Института ... као и да тренутно обављам јавну функцију генералног директора Привредног друштва ... АД Ставом трећим је наложено туженом да напред наведени одговор објави у електронској форми ВВ на званичној наведеној web адреси, без одлагања, а најкасније у другом наредном електронском издању броја наведеног медија од дана правноснажности пресуде. Ставом четвртим изреке је обавезан тужени да у случају да не поступи по овој пресуди и не објави одговор најкасније у другом наредном броју штампаног и електронског издања ВВ од дана правноснажности пресуде тужиоцу исплати износ од 400.000,00 динара. Ставом петим изреке је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да ову пресуду објави одмах без коментара и одлагања о свом трошку, најкасније у другом наредном броју наведеног медија. Ставом шестим изреке је одбијен предлог туженог за спајања ове парнице са парницом Вишег суда у Београду ПЗ 402/16. Ставом седмим изреке је обавезан тужени да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 158.300,00 динара, са законском затезном каматом почев од доношења пресуде па до исплате, а ставом осмим изреке је одбијен као неоснован захтев тужиоца да му тужени накнади трошкове парничног поступка на име трошкова превоза у износу од 23.688,00 динара.

Апелациони суд у Београду је пресудом ГжЗ 313/17 од 14.12.2017. године, ставом првим изреке, преиначио првостепену пресуду у ставу другом изреке, тако што је одбио као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се наложи туженом главном и одговорном уреднику медија ВВ чије је електронско издање на наведеној web адреси, да у истом делу штампаног медија у истој рубрици у којој је ...2016. године објављен наведени текст, без одлагања, а најкасније у другом наредном броју овог штампаног медија од дана правноснажности пресуде објави одговор тужиоца на наведени текст са назнаком „Одговор“, садржине наведене у том ставу изреке. Ставом другим изреке је преиначена првостепена пресуда у ставу трећем и четвртном изреке, тако што је одбијен тужбени захтев да се наложи туженом да претходно наведени одговор објави у електронској форми ВВ на званичној наведеној веб адреси без одлагања, а најкасније у другом електронском издању броја наведеног медија од дана правноснажности пресуде као и да се обавезе тужени да у случају да не поступи по овој пресуди и не објави одговор најкасније у другом наредном броју штампаног и електронског издања ВВ од дана првностнажности пресуде, тужиоцу исплати износ од 400.000,00 динара. Ставом трећим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђено је решење из става првог и шестог изреке првостепене пресуде, а ставом четвртим изреке је преиначено решење о трошковима поступка из става седмог изреке првостепене пресуде, тако што је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка у наведеном износу, са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због погршне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Тужени је доставио одговор на ревизију.

Испитујући побијену пресуду у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13- Ус, 74/13-Ус и

55/14- ЗПП), у вези одредбе члана 403. став 2. тачка 2. истог закона, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

У правноснажно окончаном поступку је утврђено да је у штампаном издању ВВ од ...2016. године објављен спорни текст аутора ГГ, са тужиоцевом фотографијом. Између осталог, у тексту је наведено да тужилац није професор за катедром, али су његови експерименти на људима оригинални, те да је уз асистенцију своје ванбрачне супруге долазио до станова, кућа и милиона долара које су му пацијенткиње остављале тестаментом, а он им је помагао да имају laku смрт. Наведено је и да му је након што је најурен из ... странке, ДД омогућио да постане директор ..., преко које је шверцовао кокаин, на који је начин зарадио преко 30.000.000 евра. Противнике је убијао и уклањао, а страдали су и они који су за њега убијали. У спорном тексту је наведено и да се тужилац не бави ... већ искључиво манипулацијама, преварама, уценама и политиком. Из садржине штампаног извода са интернет сајта овог таблоида је утврђено да објављен текст који носи наслов „...“ и наднаслов „...“. Дана ...2016. године тужилац је поднео захтев за објављивање одговора који је туженом уручен ...2016. године, са наведеном садржином, који одговор тужени није објавио. Тужбом у овом спору од ...2016. године тужилац је предложио да суд усвоји његов тужбени захтев и наложи туженом да у наведеном медију где је објављен спорни текст објави одговор тужиоца са садржином описаном у нижестепеним пресудама.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је основан тужбени захтев тужиоца, с обзиром да постоје разлози за објављивање тужиоцевог одговора. Међутим, другостепени суд налази да у конкретном случају нема основа за усвајање тужбеног захтева, због чега је првостепена пресуда преиначена и тужиоцев тужбени захтев за објављивање одговора на наведени текст одбијен као неоснован.

Према одредби члана 83. став 1. Закона о јавном информисању и медијима („Службени гласник РС“, бр. 83/2014, 58/2015 и 12/2016), лице на које се односи информација, која може да повреди његово право или интерес, може од одговорног уредника захтевати да, без накнаде, објави одговор у коме оно тврди да је информација неистинита, непотпуна или нетачно пренета. Према ставу другом истог члана, ако одговорни уредник не објави одговор, а за то не постоји неки од разлога за необјављивање одређен овим законом, као и ако одговор објави на непрописан начин, ималац права на одговор може против одговорног уредника поднети тужбу за објављивање одговора, а према ставу трећем у парници ради објављивања одговора расправља се само о чињеницама одређеним овим законом, од којих зависи обавеза одговорног уредника да објави одговор.

У члану 98. истог закона су наведени разлози за необјављивање одговора, па тако одговорни уредник није дужан да објави одговор, односно суд неће наредити одговорном уреднику да објави одговор, између осталог, ако се одговор не односи на информацију на коју подносилац тврди да одговара (тачка 6.) и ако се

одговор односи на мишљење, а не на тврдњу о чињеницама, или ако одговор не садржи тврдњу о чињеницама, већ мишљење (тачка 8.).

Имајући у виду цитиране законске одредбе, произилази да лице на које се односи информација може од одговорног уредника захтевати објаву одговора у коме оно тврди да је информација неистинита, непопутна или нетачно пренета. Полазећи од одредаба Закона о јавном информисању и медијима којима се регулише питање одговора на информацију и исправку информације, а имајући у виду садржину предметног одговора на информацију, правилан је закључак нижестепеног суда да наводи из одговора не представљају тврдњу о чињеницама, већ мишљење тужиоца, односно његово закључивање о поступању одговорног уредника у конкретном случају и не односе се на спорну информацију на коју тужилац жели да одговори. С обзиром да се у парници ради објављивања одговора расправља само о чињеницама одређеним законом који се у конкретном случају примењује, од којих зависи обавеза одговорног уредника да објави одговор, правилно је нижестепени суд уз примену одредби чл. 83. и 98. Закона о јавном информисању и медијима оценио да је неоснован тако постављен тужбени захтев тужиоца, уз разлоге које прихвата као правилне и Врховни касациони суд, а наводи ревизије којима се оспорава овакво закључивање нижестепеног суда нису основани.

Како се ни осталим наводима из ревизије не доводи у сумњу правилност другостепене одлуке, ревизија је одбијена на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић